

De beuk en de bosrank

Geef me ruimte, schreeuwt de beuk.

De bosrank krimpt ineen.

Stil trekt ze zich terug achter de lijn.

De denkbeeldige lijn die hun beider werelden van elkaar scheidt.

De afspraak was lang geleden gemaakt.

De lijn was zorgvuldig getekend.

Met de juiste kromming.

De juiste dikte.

Zo bleef de afstand tussen hen gerespecteerd.

Zowel de bosrank als de beuk konden hun eigen leven leiden.

De beuk had ruimte en rust.

De bosrank kon dromen en verbinden.

Maar de beuk had nooit geen dromen meer.

En de bosrank verdwaalde in haar eigen gedachten..

Daardoor bleef de beuk maar beuken.

En de bosrank bleef maar dromen.

De zon schuift achter de maan.

Waarom kunnen de beuk en de bosrank elkaar niet aanvaarden?

De maan knikt, het is nochtans zo eenvoudig.

Wanneer de cirkels vermengen dan overlappen de krachten.

De maan fluistert zacht.

Beuk laat je angst los, de droomkracht zal je dragen

De zon schaterlacht.

Bosrank aanvaardt de kracht, de liefde zal je aarden.

